

[Øk:nomiministeren.]

var formålet med vore bestræbelser, var man enig i, men det var de midler, som dette lovforslag var udtryk for, man ikke var enig i. Og jeg skal da gerne gentage, hvad jeg også sagde til udvalget: det overrasker mig ikke, og det havde jeg ikke ventet. Men den omstændighed kan jo ikke ændre ved, at jeg har lov til, og regeringen har lov til, at opretholde sin opfattelse af, hvad der er rigtigt.

Jeg skal dog på ingen som helst måde kritisere, at erhvervslivets arbejdsgiverside forsvarer deres interesser, det er deres lovlige ret. Men man er efter min opfattelse ikke tilstrækkelig helhedsvurderende, hvis ikke man erkender, at deres udtalelser kan være præget af interessesynspunkter. Jeg mener, de var det.

Hr. Stetter gjorde nogle bemærkninger om den private opsparing og talte om denne frygtelige regering, som nu altså gør, hvad den kan for at undergrave den private opsparing, og han henviste til forskellige lovforslag, som er gennemført eller er under behandling her i tinget.

Jeg kan kun gentage, hvad der er sagt atter og atter her i salen: vi er imod skattebegunstigede opsparinger, fordi de betyder, at de, der har en opsparingsevne, får en skattelettelse, som bl.a. skal betales af dem, der ikke har en opsparingsevne, altså dem, der normalt er dårligst økonomisk stillet. Det er en usund måde at etablere opsparing på, og det er socialt urimeligt.

Hvis vi kan gennemføre vores politik, og her tænker jeg ikke bare på dette lovforslag, men på de øvrige dele af vores økonomiske politik, som jeg havde lejlighed til at ride op under første behandling af dette lovforslag, betyder det det hidtil mest effektive, der er gjort for at bekæmpe inflationen her i landet. Og inflationen er den væsentligste årsag til at holde privat opsparing tilbage. Det, vi her gør, er altså et virkelig opsparingsfremmende forsøg, og i det omfang, hvori det lykkes os at bringe inflationsstigningen til en afdæmpning, yder vi det mest effektive bidrag til den private opsparing, som overhovedet tænkes kan. Det tror jeg også man vil kunne få bekræftet, hvis man spørger, hvorledes man ser på det rundt omkring i dette land og i andre lande.

Hr. Stetter gjorde også nogle bemærknin-

ger om den udvælgende kreditpolitik for nu at vælge det ord fremfor det fremmedord, som vi plejer at bruge, den selektive, jeg vil meget gerne bruge ordet den udvælgende kreditpolitik. Og som andre af ordførerne fra borgerligt hold beskæftigede hr. Stetter sig med Nationalbankens direktionens bedømmelse af denne politik. Man citerer flittigt brevet fra Nationalbankens direktion, hvor der står, at på længere sigt vil denne politik ikke være effektiv, men man citerer ikke den indledende del af sætningen, nemlig at på kort sigt kan den meget vel give tilsigtede resultater. Og vi står over for akutte situationer, vi står over for en situation, hvor det gælder om, at vi så hurtigt, som vi overhovedet kan gøre det, får brudt den udvikling, der er tale om.

Jeg er ikke enig i nationalbankdirektionens bedømmelse af, hvordan en udvælgende kreditpolitik kan virke på længere sigt, og jeg siger ikke spor til, at den borgerlige opposition med de interesser, som den har, føler sig mere overbevist om nationalbankdirektionens og de private bankers og sparekassers og andre private udlånsinstitutioners vurderinger af, hvorledes en selektiv udlånspolitik vil virke på længere sigt. Det siger jeg ikke noget til. Men det betyder ikke, at hverken jeg eller regeringen er nødt til at bøje os for de vurderinger, og det gør vi altså heller ikke; tiden vil jo så vise, hvem der har ret. Jeg er bekendt med, at man adskillige steder i Europa dels har gennemført, dels overvejer at gennemføre en udvælgende kreditpolitik.

Jeg vil i den forbindelse gerne gøre en bemærkning, fordi jeg er blevet gjort bekendt med, at fra den dag, dette lovforslag blev fremsat, har i hvert fald nogle banker standset deres udlån til forbrug; det gælder statsgaranterede udlån til unge under uddannelse, men det gælder også andre former for forbrugslån, som man har standset. Jeg tager det som udtryk for, at de pågældende banker og sparekasser har villet være loyale over for det lovforslag, der foreligger. Jeg kan ikke tænke mig, der kan have været andre motiveringer for deres holdning, selv om det måske kan have ophidset en og anden, at man har standset de udlånsmuligheder. Men jeg vil gerne sige dette, for at der ikke skal være nogen tvivl: det er ikke på noget tidspunkt indgået i regeringens over-